

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Constantij ad vrbem Romam profectio, & Concilio in Italia collecto, &
quid Arianorum infidiis Athanasio magno obtigerit. Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

lia ad Solē occidentē vergente tyrannidē exercere ceperit
 quē breui post, duces Constantij è medio sustulere. Porro
 Iudæi Diocæsareæ, cū Palæstinā, tū cæteras gentes finiti-
 mas occupauere: sumptisq; armis, amplius Romanis parē-
 re renuēre. Quibus rebus cognitis, Gallus Cæsar atate iū-
 rum Antiochiæ degēs, misso exercitu, eos subiugauit, &
 Diocæsareā euertit. Qui cum rē præclarē gessisse visus es-
 set, prosperitatē haudquāq; ferre potuit, sed instituit animo
 occupare tyrannidē. Cuius conatus nou^o ex cæde tū Ma-
 gni Quæstoris, tum Domitiani præfecti Orientis, quos in-
 terfecerat, imperatori Cōstantio patefactus est. Qua re Cō-
 stantius grauius cōmotus eū accersit ad se. Qui cū aufu-
 gere nō posset (erat enim metu percussus) iter facere perre-
 xit. iam verò cum non lōgè à Plabone insula abesset, iussu
 imperatoris interfectus est, ad tertiū suū Consulatū, Con-
 stantij autem septimum.

*De Constantij ad urbem Romam profectioe, & Conci-
 lio in Italia collecto, & quid Arianorum insidijs A-
 thanasio magno obtigerit. CAP. VII.*

VBi verò Constantius, tyrannis occisis, se malis, quæ
 casu inuecta fuerant, penitus liberatum existimauit,
 decedens Sirmio, Romā antiquā concessit. Nam ibi
 triumphū de victoria contra tyrannos parta agere cōstitu-
 it: & quoniam arbitrabatur se posse episcopos primarios
 vtriusque partis ad eadem de fide sentiendū inducere, eo-
 dem tempore concilium in Italia cogi mandauit. Inte-
 rim Iulius, cum ecclesiæ Romanæ episcopatum ad annos
 viginti quinque administrasset, moritur: cui succedit Li-
 berius. Iam verò hi, qui fidem Concilij Nicæni rej-
 ciebant, tempus oportunum ad calumnias orthodoxis cō-
 texendas se nactos arbitrati, impense admodum apud im-
 peratorem laborarunt, vti omnes, quos ante ipsi abdicau-
 erant, ecclesiis eijcerent, tum quòd doctrinā ipsorum opi-
 nioni repugnantem tuerentur, tum quòd dedissent ope-
 ram, dum adhuc viueret Constans, vti inimicitia inter
 eum & fratrem Constantium, penes quos imperium erat,
 susciperentur: Cōstantem enim fratri, vti antè demonstra-
 tum est, denuntiasse, se bellum contra eum facturum, nisi
 Athanasium & alios episcopos reciperet. Maximè autem
 omnium

omnium Athanasium insimularunt: qui præ nimio odio, quod aduersus eum conceperant, neque dum Constanti vita suppeteret, neque dum Constantius illum beneuolentia complecti simularet, simultatem in eum exercere desierunt: sed Narcissus Cilix, Theodorus Thrax, Eugenius Nicensis, Patrophilus Scytopolitanus, Menophantus Ephesus, & alij episcopi numero circiter triginta Antiochia in vnum cōgregati, alijs omnibus scripsere episcopis illum cōtra ecclesiæ leges Alexandriam reuertisse, & nō cōcilij sententia, sed contentione eorū, qui eiusdem erant cū eo opinionis, culpæ expertē declaratū esse: & propterea iusserūt, vt neq; cū eo cōmunicarēt, neq; ad eum scriberent, sed cū Georgio, quē ipsi episcopū ordinauerāt. Verū Athanasius ista crimina pro nihilo tum putauit: quippe qui res multò grauiores esset postea subiturus. Nam simul vt interijt Magnētius, Constantius, qui solus iā imperio Romano potitus est eò omne suū studiū cōtulit, vt episcopos occideret, ad eorū opinioni consentiendum, qui filiū patri consubstantialē esse denegarent, induceret. At verò istud primò non aperta vi efficere, sed eis duntaxat persuadere conatus est, vt rebus contra Athanasium ab episcopis orientis iudicatis suffragarentur. Nam sic cogitabat, si Athanasius cōmuni omnium sententia è medio remoueretur, se res ad religionē pertinētes facilè ex sententiā cōfecturū.

De Mediolanēsi Cōcilio, et Athanasii fuga.

CAPVT VIII.

CONCILIO igitur impulsu imperatoris Cōstantij Mediolani cōuocato, ex Oriente pauci episcopi illò aduertarunt, propterea quòd alij morbo, vt est verisimile, pediti, alij itineris longitudine deteriti, eo accedere recusabant. At episcorū occidentis ibi congregati sunt trecēti & amplius. Cū autē episcopi orientis postularēt, vt Athanasius cōdēnaretur, atq; adeo oīno pellere Alexandria, alij quidē vel metu, vel fraude, vel ignoratiōe rerū gestarū inducti, assenserunt: soli autē Dionysius episcopus Albx, quē est vrbs primaria Italiae, & Eusebius Vercellorū, quod est oppidū Ligurię episcopus, & Paulin⁹ episcopus Treueris, & Rhodanus, & Lucifer cōtra vociferati sunt, testatiq; nō oportere